

מ"ת 10375/06/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אגנים, איברהים אבו זיינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 10375-06-20 מדינת ישראל נ' אגנים (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. אחמד אגנים (עציר)
2. איברהים אבו זיינה (עציר)

ב"כ הצדדים:
ב"כ המבקשת עו"ד שטיינברג
ב"כ המשיב 1 עוה"ד אבו טביק ובן-נתן

החלטה בעניין המשיב 1

טיב הבקשה והשתלשלות ההליך:

1. לפני בקשת המדינה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו, שהוגשה ביום 04.06.20 יחד עם כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים [ת"פ 10348-06-20].
2. כתב האישום הוגש נגד 31 נאשמים, לאחר תום הפעלתו של סוכן משטרה סמוי, שפעל מחודש מאי 2019 ועד לחודש מאי 2020, "בביצוע עסקאות מבוקרות של סחר באמצעי לחימה ובסמים מסוכנים". המשיב 1 הוא נאשם 15, והמשיב 2 הוא נאשם 16.
3. לאחר שהודיעו ב"כ המלומדים על הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה, הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן וליחידה למעצר בפיקוח אלקטרוני (פקא"ל), ועתה לפני גם תסקיר מיום 30.08.20, הממליץ על העברת המשיב למעצר בפקא"ל, ודו"ח היתכנות מיום 22.09.20, בו מאושר מקום פיקוח בעיר רהט.
4. ביום 11.10.20 נשמעו טענות הצדדים. בין היתר פורטו הסכמות עובדתיות, על-בסיס חומר החקירה; התביעה הגישה את גיליון המרשם הפלילי של המשיב; ההגנה הגישה אסופת מסמכים לעניין מצבם של אשת המשיב ובנו [סומנה עדג/1] ותלושי שכר של המשיב החל מינואר 2019 ועד מאי 2020 [עדג/2].
5. המשיב 2 [להלן - איברהים] נעצר עד לתום ההליכים ביום 24.09.20, בהסכמתו.

המעשים המיוחסים למשיב: [1]

עמוד 1

6. אירוע ביום 11.12.19 [אישום 14]:

א. ביום האמור, בהוראת מפעילו, פנה הסוכן למשיב המוכר לו מזה שנים, וביקש לקנות ממנו קוקאין. המשיב הסכים, והסוכן הגיע לביתו באותו יום אחר הצהריים, שם פגש במשיב ובאיבריהם;

ב. תחילה אמר המשיב שאין לו קוקאין, אך כשהניח לפניו הסוכן 90,000 ₪ במזומן, התרצה המשיב "לארגן" לו קוקאין באמצעות אחרים, והוסכם שהמשיב ימכור לסוכן 300 גרם קוקאין תמורת 90,000 ₪;

ג. המשיב נטל את הכסף והורה לאיבריהם להביא את הסם. כששב איבריהם עם הסם, בחנו את הסם הסוכן והמשיבים, והוסכם כי מסירת הסם לידי הסוכן תיעשה מאוחר יותר ומחוץ לביתו של המשיב;

ד. לפי המוסכם פגש הסוכן את איבריהם, שמסר לו 300 גרם קוקאין;

7. אירוע ביום 20.01.20 [אישום 18]:

א. ביום האמור, בהוראת מפעילו, פנה הסוכן שוב למשיב, ביקש לקנות ממנו קוקאין, ונענה בחיוב;

ב. לפי המוסכם, הגיע הסוכן לביתו של המשיב, שם פגש במשיב, באיבריהם ובאדם נוסף, עימאד שמו. הסוכן מסר למשיב 87,000 ₪, עימאד ספר את הכסף, והמשיב הורה לאיבריהם להביא את הסם;

ג. איבריהם הלך ושב כשבידו 300 גרם קוקאין, אותם מסר למשיב. עימאד חתך את הסם, שהמשיב נתן לסוכן כדי שיבחן את טיבו, והוסכם כי מסירת הסם לידי הסוכן תיעשה מאוחר יותר ובמקום אחר;

ד. לפי המוסכם פגש הסוכן את איבריהם, שמסר לו 300 גרם קוקאין;

נסיבות המשיב:

8. המשיב כבן ארבעים, נשוי ואב לשישה ילדים, שעבד עד מעצרו בעסק משפחתי של חלקי חילוף [עדג/2]. המשיב מתמודד עם קשייו של בנו הבכור, המצוי על הספקטרום האוטיסטי ולומד במסגרת חינוכית-ייעודית. הבן קשור מאוד לאביו, שהיה המטפל העיקרי בו, ובהיעדרו של האב חלה הדרדרות ממשית במצבו ועד-כדי התפרצויות אלימות ובלתי-נשלטות. אשת המשיב לוקה באפילפסיה ומתקשה להתמודד עם צרכיו של הבן [עדג/1].

9. לחובת המשיב שתי הרשעות קודמות, שלא מתחום הסמים, והוא אף ריצה מאסר בפועל, אך עבירה אחרונה עבר המשיב בשנת 2005, כך שאין לתת לנתונים אלו משקל ממשי.

עמוד 2

10. שירות המבחן התרשם כי המשיב אווז בעמדות המאשרות התנהלות שולית בתחום הסמים, ולא מרחיק עצמו מחברתם של אנשים המנהלים אורח חיים שולי ועברייני. השירות קושר בין המעשים לבין מצוקות של המשיב, שהניעו אותו "לחיפוש מענים שוליים וזמינים בסביבת מגוריו". עם-זאת הדגיש השירות את השינוי שערך המשיב לאחר שהשתחרר ממאסרו לפני כ-14 שנים, במהלך לא הסתבך בפלילים, הקים משפחה וניהל אורח חיים יציב. המשיב אמנם מתקשה להבין את מוקדי הסיכון הקשורים במצבו הרגשי, אך מכיר באופן ראשוני בצורך שבהרחקתו ממקום מגוריו ומהשפעת סביבתו החברתית. לאחר שמצא את המפקחים המוצעים מתאימים לתפקידם, המליץ השירות להעביר את המשיב למעצר בפקא"ל שלא בסביבת מגוריו, כשלדעתו יש בכך כדי לתת מענה מספק לסיכון של חזרה להתנהגות בעייתית.

11. משפחתו המורחבת של המשיב התארגנה ומציעה מקום פקא"ל בעיר רהט, הרחוקה מלוד, עיר מגורי המשיב.

דין ומסקנות:

12. בהחלטתי אדריך עצמי, בין היתר, בהחלטתו של בית המשפט העליון, שניתנה בעניינו של אחר בפרשה, שאף-הוא היה שותף בשני מקרים של סחר בקוקאין, לא עמד לחובתו עבר פלילי, התסקיר שניתן בעניינו כלל המלצה חיובית ונמצאו מפקחים מתאימים: למרות כל אלה, קבע בית המשפט העליון כי "הפסיקה מתייחסת בחומרה בסוגיית מאסר עד לסיום ההליכים, ביחס לאדם שהוכח לכאורה כי ביצע עבירות סחר בסמים, מהסוג והכמות הרלוונטיים", ואישר את מעצרו של אותו נאשם עד לתום ההליכים בעניינו [בש"פ 5937/20 עזרא נ' מ.י. (2020)].

13. ראשית דברים, בתפקידו ובמעמדו של המשיב בביצוע העבירות:

א. בשני אירועי הסחר, למשיב חלק עיקרי ונכבד: הוא שעומד במו"מ ישיר עם הסוכן ומסכם אתו את תנאי העסקה; הוא שמקבל את הכסף; הוא שכמויות נכבדות של סם "קשה" ויקר זמינות תחת ידו; והוא שבכוחו להורות לאיברהים להביא את הסם, מעשה שליח;

ב. לעניין אישום 14: תיאור המעשים, כפי שעודכן בהסכמות העובדתיות, אינו מצביע על פיתויו של המשיב כתוצאה מפעולתו של "סוכן מדיח". הסוכן מסר, כי סירובו התחילי של המשיב נבע מחששו שהסוכן לא ישלם מיידית (אלא ב"קרדיט"), אך גם אם לא נסתמך על דברי הסוכן - כל שנדרש כדי להניע את המשיב לפעולה היה מראה הכסף שהבטיח תשלום במזומן. נכונותו של המשיב לבצע בשנית עסקת סמים דומה, וגישותו למקורות סמים, מלמדות כי לא מדובר במי שפונה והודח, אלא במי שמעורה בעולם הסמים;

ג. לעניין אישום 18: מקומו של עימאד בהיררכיה העבריינית אינו דוחק ממקומו את המשיב. גם-אם עימאד ספר את הכסף שמסר הסוכן למשיב, וגם אם חתך את הסם, אין הדבר מפחית ממעורבותו העיקרית של המשיב בעסקה, שאת פרטיה סיכם עם הסוכן, ובכל שלביה שלט;

14. שנית, השוואה בין עניינו של המשיב לענייניהם של אחרים בפרשה:

א. הכלל, שבוצר וחוזק בפסיקה עקבית, ידוע - "בהימצא ראיות לכאורה לביסוס האישום בעבירת סחר בסמים, מן הדין לעצור את הנאשם עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, כדי להגן על שלום הציבור מפני עבריינות סמים וכדי להפיג את החשש שהנאשם יבצע עבירות סמים דומות כאשר יימצא בחלופת מעצר. לכלל זה קיים חריג צר בדמות "נסיבות מיוחדות", שמתקיימות, על פי רוב, כאשר גילו של הנאשם צעיר, עברו הפלילי נקי ומעורבותו בעבירות היא מצומצמת בלבד." [בש"פ 3358/19 מ.י. נ' בן עוז (2019)];

ב. בהסכמת התביעה (בהרחבה מסוימת של בית משפט זה בהחלטותיו), נקבע בפרשה זו כי ניתן לשקול את העברתו של נאשם למעצר בפקא"ל בהתקיים גם-יחד תנאים של גיל צעיר, עבר פלילי נקי או זניח, תסקיר חיובי ומעורבות שולית בעסקה יחידה ("תלך תביא"). עוד הועברו נאשמים למעצר בפקא"ל עקב קושי בראיות, רובם ככולם בהסכמה;

ג. מקרה חריג לחלוטין בנסיבותיו נדון במ"ת 10459-06-20 מ.י. נ' אלחרר (24.08.20), שם שוחרר נאשם למעצר בית. עתה נטען, כי אותו נאשם זכה מן ההפקר, שכן בעת מתן ההחלטה בעניינו לא נמסרו לבית המשפט פרטים חשובים המעידים לכאורה על ביצוע תדיר וחוזר של עבירות סמים, אך גם הסניגור המלומד מסכים שאותה החלטה - נכונה היתה לפי הידוע אז. כך או אחרת, לא ניתן לגזור מההחלטה בעניין אלחרר השוואה לענייננו עתה, וכך אמנם נאמר בדומה בעניין עזרא הנ"ל;

ד. נמצא אפוא, שעניינו של המשיב בא בקהלים של כל אלו, שלא הוחרגו מהכלל כאמור לעיל, ושנעצרו עד לתום ההליכים;

15. שלישית, עניינו הפרטני של המשיב:

א. לזכות המשיב עומדת הימנעותו מהסתבכות בפלילים זמן כה-רב, השקולה להיעדר עבר פלילי. דא-עקא, "שהפער המשמעותי אשר בא לידי ביטוי במקרה זה בין אורח חיו הנורמטיבי של העורר לבין חומרת המעשים המיוחסים לו, מקשה על האפשרות לתת בו אמון, ולשקול חלופות מעצר או מעצרו בפיקוח אלקטרוני" [בש"פ 3457/19 מ.י. נ' דדון (2019)];

ב. מעשי המשיב מקימים נגדו עילת מעצר סטטוטורית, כבדת-משקל בנסיבות דנן, המקשה על העברתו למעצר בפקא"ל, קל וחומר שחרורו לחלופת מעצר. בנסיבות אלה, "תידרש, ברגיל, המלצה חיובית, חד-משמעית ובלתי מסוייגת של שירות המבחן בדבר שחרורו לחלופת מעצר" [בש"פ 6835/20 קריספי נ' מ.י. (2020)]. לא כך בעניינו - הגם שהמלצתו הסופית של השירות היא "חיובית", מגלה התסקיר גם בעייתיות היורדת לשורשו של עניין, כמובא לעיל;

ג. שירות המבחן סובר, שהרחקת המשיב מסביבתו המזיקה תועיל למיתון מסוכנותו, אך ידוע היטב שניתן לבצע עבירות מסוג זה גם ללא נוכחות פיזית, וקשה מאוד לנטר ולמנוע קשרי תקשורת אחרים. כשמדובר במשיב המגלה תובנות ראשוניות בלבד לגבי מוקדי סיכון, שמקל ראש בעבירות סמים, וכשהנסיבות שהובילו אותו לסחור בסם לא השתנו - לא ניתן לתת

בו אמון וגם מעצר בפקא"ל לא ייתן מענה הולם למסוכנותו, על-אף איכותם של המפקחים המוצעים;

ד. צר מאוד על בנו של המשיב, שאינו מבין מדוע ולאן נעלם אביו, אך כפי שהעיר התובע המלומד, הרחקת המשיב למעצר בפקא"ל לעיר מרוחקת, לא תפתור את הבעיה. מכל מקום, לא ניתן להעדיף במקרה זה את הצרכים המשפחתיים על-פני עניינו של הציבור;

סוף-דבר:

אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

[1] תיאור המעשים נלמד מכתב האישום, בדגשים ותוספות לפי הסכמות עובדתיות שהציגו הצדדים בדיון, כאמור לעיל;